

שְׁנַרְבַּתֵּל

ARBATEL

DE

MAGIA VE-

TERVM.

Summum Sapientiæ
studium.

*In omnibus consule Dominum, & nihil co-
gites, dicas, facias, quod tibi Deus
non consuluerit.*

BASILEÆ,

1575.

ARBATEL

De Magia Veterum

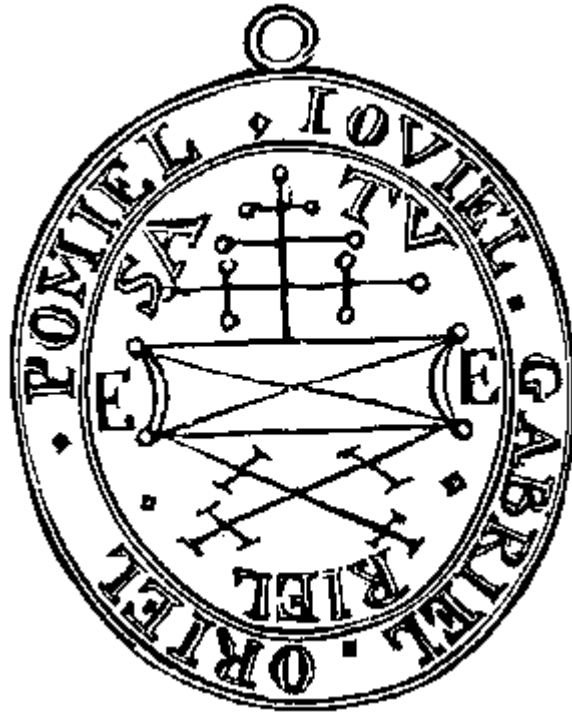
ארבעת אל

Summum Sapientiae Studium.

In omnibus consule Dominum, et nihil cogites, dicas, facias, quod tibi Deus non
consulerit.

BASILEÆ,

1575.

Arbatel

DE MAGIA

seu

PNEVMATICA

VETERVM TVM MA-

gorum populi DEI, tum Mago-

rum Gentium, pro illustratio-

ne gloriæ & Philan-

tropias DEI.

*Nunc primùm ex tenebris in lucem producta, contra Cacomagos & contemptores donorum
vtilitatem & delectationem omnium, qui verè & piè delectantur DEI Creaturis: & illis cum
actione vtuntur ad bonorum Dei, & vtilitatem sui & proximi.*

Et habet Tomos nouem Aphorismorum septies septenorum.

PRIMVS dicitur ISAGOGE, seu Institutionum liber Magiæ, ^{τῆ πνευματικῆς}
quadraginta nouem Aphorismis generalissima totius artis præcepta complectatur.

SECVNDVS est MICROCOSMA MAGIA: quid Microcosmus per suum Spiritum & sibi à
natiuitate addictos genios Magicè, hoc est sapientia spirituali effecerit, & quomodo.

TERTIVS est OLYMPICA MAGIA, quomodo per Spiritus Olympi agat & patiatur homo.

QVARTVS est MAGIA HESIODICA & HOMERICA, quæ docet operationes per Spiritus
dictos Calodæmones tanquam non hostiles humano generi.

QVINTVS est ROMANA seu SYBILLINA MAGIA, quæ cum tutelaribus spiritibus &
quibus distributus est terrarum orbis, agit & operatur. Hæc est VALDE INSIGNIS MAGIA. Huc
DRVIDVM doctrina refertur.

SEXTA est PYTAGORICA MAGIA, quæ tantum agit cum Spiritibus, quibus data est
doctrina, Physica, Medicina, Mathematica, Alchimia, & vicinæ artes.

SEPTIMA est APOLLONII & similibus MAGIA, complicata cum Romana &
Habet tamen hoc peculiare, quòd potestatem habet super Spiritus hostiles humani generis.

OCTAVA est HERMETICA, hæc est ÆGYPTIACA, & non multum abest à Diuina Magia.
producit Deos, qui in templis habitant omnis generis.

NONA SAPIENTIA est illa, quæ ex solo verbo DEI dependet, & dicitur PROPHETICA.

LIBRI

Arbatel Magiæ

TOMVS PRIMVS.

dictus

ISAGOGE.

In Nomine Creatoris visibilium et inuisibilium, qui inuocantibus de thesauris
reuelat mysteria, & secreta sua, et paternè ac clementer ea largitur nobis sine
mensura. Is det nobis per vnigenitum filium suum Dominum nostrum IESVM
CHRISTVM ministros suos Spiritus secretorum reuelatores, vt librum
ARBATEL conscribamus. de maximis secretis, quæ fas est hominem scire,
sine Dei offensa vti. Amen.

APHORISMORVM SEPTENA

prima.

APHORISMVS I.

Qui vult secreta scire, secreta secretè sciat custodire, & reuelanda reuelet: sigillanda sacrum non det canibus, nec margaritas proyiciat ante porcos.² Hanc legem obserua, & aperientur oculi mentis ad intelligenda secreta, & audies tibi diuinitùs reuelari quicquid animus tuus Habebis etiam prompta Angelorum Dei, & spirituum in natura ministeria obsequentiora, quàm animus humanus desiderare possit.

APHORISMVS II.

In omnibus inuoca nomen Domini, & sine inuocatione DEI per vnigenitum filium nihil suscipias ad cogitandum vel faciendum. Utere autem Spiritibus tibi datis ac attributis tanquam ministris, sine temeritate & præsumptione, cum debita reuerentia erga Spirituum dominum, legatis Dei: & quod reliquum est vitæ, pacificè perages ad Dei honorem, & tuam ac proximi

APHORISMVS III.

Viue tibi & Musis, multitudinis amicitias vita: Temporis sis auarus: omnibus beneficus: donis tuis: vocationi inuigila: Verbum Dei nunquam recedat ab ore tuo.

APHORISMVS IIII.

Obtempera bene monentibus: Fuge Procrastinationem omnem: ad constantiam & dictis & factis tuis te assuefac: Tentationibus tentatoris resiste per verbum Dei: Fuge mundana, coelestia quære: Non innitaris prudentiæ tuæ, sed in omnibus ad Deum respice, secundum sententiam. Cùm nescimus quid faciamus, ad te Deus eleuamus oculos nostros, & à te auxilium. Ubi enim humana nos destituunt prædsidia, ibi Dei affulget auxilium. Secundum dictum.

APHORISMVS V.

Diligas [sic diliges] Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex omnibus viribus tuis, & proximum sicut te ipsum, & Dominus te custodiet tanquam pupillam oculi sui, & ab omni malo liberabit, ac te replebit omni suo bono, nihilque desiderabit anima tua, cuius non compos sis modò tibi ad salutem corporis & animi contulerit.

APHORISMVS VI.

Quicquid didiceris, frequenter repete, & menti tuæ infige, & multum discas non multa: quia animus humanus non potest omnibus par esse, nisi diuinitus quis regeneratus sit. Huic nihil est arduum, aut tam multiplex cui par esse non possit.

APHORISMVS VII.

Inuoca me in die tribulationis, & exaudiam te, et honorificabis me, dicit Dominus. Omnis ignorantia est tribulatio animi. Inuoca ergo in ignorantia tua Dominum, & exaudiet te: & honorem tribuas Deo, ac dicas cum Psalmista: Non nobis Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

SEPTENA

Secunda.

APHORISMVS VIII.

Sicut Scriptura te testatur, quòd Deus imponit nomina rebus aut personis, & simul cum illis etiam ibidem vires & officia quædam distribuit de thesauris suis: ita characteres & nomina non habent vires ratione figuræ vel pronunciationis, sed ratione virtutis seu officii, quæ Deus vel natura ad tale nomen vel characterem ordinavit. Nulla enim est virtus vel in cælo, vel in terra, vel inferno, quæ non descendat à Deo, quo non fauente nihil quod habet, dare, & in actum traducere potest.

APHORISMVS IX.

Sapientia summa ea est, quæ in Deo: deinde in creaturis Spiritualibus: postea corporalibus: quartò in natura & rebus naturalibus. Hæc longo interuallo sequuntur Spiritus Apostatæ & extremo iudicio. Sextò ministri pœnarum in inferno, & obedientes Deo. Septimò infimum locum Pygmæi tenent, & qui in elementis & elementatis habitant. Omnes differentias sapientiæ creatoris creaturæ cognoscere ac discernere conuenit, ut quid in nostrum usum de unaquaque desumere debeamus, certò nobis constet, & quomodo id fiat reuera sciamus: si quidem omnis creatura ad finem naturæ humanæ condita est, & in eius ministerium, sicut sacræ testantur literæ, ratio, & experientia.

APHORISMVS X.

Deus Pater Omnipotens Creator cœli & terræ, visibilium omnium & inuisibilium in sacris seipsum conspiciendum proponit: & tanquam pater qui tenerè suos filios amat, docet nos quid sit utile, quid non, quid fugiendum, quid amplectendum: deinde etiam nos summis propositis corporalibus & æternis ad obedientiam allicit, ac propositis pœnis ab iis, quæ nobis utilia non deterret. Tu igitur sacras literas nocturna versato manu versato diurna, ut sis in præsentiarum & omnem æternitatem fœlix & beatus. Hoc fac & viues, quod te sacræ docuerint paginæ.

APHORISMVS XI.

Numerus quaternarius est Pythagoricus, & primus quadratus: ergo hic ponemus omnis sapientiæ, pòst DEI reuelatam sapientiam in Sacris literis, & ad considerandum in natura propositum.

Constituè ei, qui totus ex Deo pendet, omnis creaturæ sapientiam inseruire et obedire, seu volenti siue nolenti, vel volentes, vel nolentes. Ac in hoc Dei elucescit omnipotentia. In hoc igitur CARDO REI consistit, VT VELIMVS nobis creaturam inseruire: & sciamus volentes nobis nolentibus discernere: ac ut cuiusque sapientiam et officia nobis accommodare discamus. Hæc nisi Diuinitùs traditur, cui vult Deus sua secreta reuelat, cui non vult aliquid de suis thesauris inuito Dei vi nihil abstulerit.

Ergo rectè *τὴν πνευματικὴν ἐπιστήμην* à solo petamus Deo, qui nobis ea

clementer impartiet. Qui enim nobis filium dedit, & pro Spiritu Sancto suo orare nos iussit, magis nobis totam creaturam, visibilia et inuisibilia subiiciet QVICQUID PETIERITIS, Videte ne donis Dei abutamini, & omnia vobis cooperabuntur ad salutem. Et ante omnia in hoc

inuigilate, ut nomina vestra scripta sint in cœlo, hoc leuius est quòd vobis spiritus obedient. Christus monet.

APHORISMVS XII.

In Actis Apostolorum inquit Spiritus Petro post visionem: Descende, & noli dubitare, quia misi eos, cùm accerseretur à Cornelio Centurione. Hoc modo vocali verbo omnes tradebantur disciplinæ per Sanctos Dei angelos, sicut ex Ægyptiorum patet monumentis. Et hæ postea sunt deprauatæ opinionibus, & impulsu malorum Spirituum, qui zizanias seminant in filios sicut manifestum est ex Diuo Paulo & Hermete Trismegisto. Et non est alia INSTAVRANDI RATIO, quàm ex doctrina Sanctorum Dei spirituum: quia vera fides est EX AVDITV. Quod veritate sis certus, neque dubites, an spiritus qui tecum loquitur, vera an falsa pronunciet, fide tua in Deum, ut cum Paulo dicas, Scio cui confido. Si nullus passerculus potest cadere in sine voluntate Patris, qui in cœlis est, quantò magis ò modicæ fidei te non patietur Deus decipi, si Deo dependes, & illi soli adhæres?

APHORISMVS XIII.

Viuit Dominus, et omnia quæ viuunt in ipso viuunt. Et est verè IEHOVAH, qui dat sint quod sunt, & solo verbo vocali per filium de nihilo produxit omnia quæ sunt, ut sint. Is vocat omnes stellas, omnem militiam cœli nominibus suis. Cui ergo Deus reuelauerit NOMINA CREATVRARVM, is sciet veras vires, & rerum naturas: ordinem & politiam totius creaturæ inuisibilis. Reliquum etiam est, ut à Deo potestatem accipiat producendi vires, in natura & creatura recondita de potentia in actum: de tenebris in lucem. SCOPVS igitur tuus esse debet, ut spirituum nomina teneas, hoc est officia & potestates eorum: & ut à Deo illi tibi in ministerium subiiciantur seu addicantur. Sicut RAPHAEL attributus fuit Tobix ut parentem sanaret, ex liberaret filium, & ei uxorem suam adduceret. Ita MICHAEL Dei fortitudo, populum Dei GABRIEL Dei nuncius missus fuit Danieli, Mariæ, Zachariæ Iohannis Baptistæ patri. Et tibi datus est, qui te doceat, quæ animus tuus desiderauerit in rerum natura. Huius utaris ministerio metu & tremore creatoris tui, redemptoris tui, & sanctificatoris tui, Patris videlicet, Filii & noli ullam occasionem prætermittere dscendi, et vocationi tuæ inuigilandi: & nihil rerum necessariarum desiderabis.

APHORISMVS XIII.

Viuit anima tua in æternum per eum qui te creauit. Inuoca igitur Dominum Deum tuum, & soli seruias. Hoc feceris, si perpendas ad quem finem à Deo conditus sis, & quid Deo quid debeas. DEVS à te requirit animum, ut honores filium, & filii verbum custodias in corde tuo. honoraueris, iam fecisti voluntatem Patris tui qui in cœlis est: PROXIMO officia humanitatis ut omnes ad te confugientes ad honorandum filium adducas: Hic sunt lex & prophetæ. IN TEMPORANEIS debes Deum tanquam patrem inuocare, ut tibi det omnia huius vitæ necessaria: Proximum verò de donis Dei iuuare debes, siue illa sint spiritualia, seu corporalia bona.

Sic igitur orabis.

Domine Cœli & Terræ omnium visibilium & inuisibilium conditor & creator: ego indignus, iubente, te inuoco, per filium tuum unigenitum Dominum nostrum Iesum Christum, ut des mihi spiritum Sanctum tuum, qui me in veritate tua dirigat ad omne bonum tuum. AMEN.

Quia verò desiderio desidero artes huius vitæ, & necessarias nobis perfectè cognoscere, immersæ sunt tantis tenebris & conspurcatæ infinitis humanis opinionibus, vt ego videam, me viribus nihil in iis assequuturum te non docente: da mihi unum de spiritibus tuis, qui me doceat quæ vis nos discere & cognoscere, ad laudem & honorem tuum & utilitatem proximi. Da mihi cor docile, ut quæ me docueris facilè percipiam & in mentem meam recondam inde proferenda, tanquam de tuis inexhaustis thesauris ad omnes usus necessarios: & da mihi gratiam, ut tantis tuis humillimè cum metu & tremore utar, per Dominum nostrum IESVM CHRISTVM cum Spiritu tuo, Amen.

SEPTENA TERTIA.

Aphorismus XV.

Spiritus Olympici dicuntur illi, qui in Firmamento & in Astris Firmamenti habitant, & officium est FATA decernere, & Fatales casus administrare, quatenus id Deo placuerit & sic nulli neque malus Dæmon, neque malum fatum, qui sedet in adiutorio altissimi, nocuerit. verò Olympicorum spirituum hoc docuerit aut effecerit, quod eius Astrum, cui addictus est, portenderit, tametsi sine permissione diuina nihil de potentia ad actum deduxerit. Solus enim est, qui & posse & efficere illis dat: Deo conditori omnium parent supercœlestia, Cœlestia, & infernalìa. Ideo in hoc incumbere, ut DEO DVCE, quæ suscipis, suscipias, & OMNIA FELICEM SORTIENTVR FINEM, quemadmodum totius mundi testatur historia, & quotidiana ostendit experientia. Piis pax: Impiis non est PAX, dicit Dominus.

APHORISMVS XVI.

Septem sunt gubernatores seu officiorum differentia Olympi, quibus Deus voluit hanc mundi machinam administrari. Visibilia autem eorum Astra sunt ARATRON, BETHOR, PHALEG, OCH, HAGITH, OPHIEL, PHVL. Olympico sermone. Quilibet præterea sub se habet militiam Firmamenti multiplicem.

- ARATRON præest prouinciis visibilibus XXXXIX.
- BETHOR XXXII [XXXXII].
- PHALEG XXXV.
- OCH XXVIII.
- HAGITH XXI.
- OPHIEL XIII.
- PHUL VII.

Ut sint Olympi prouinciæ CLXXXVI in uniuersum, in quibus suam politiam septem gubernatores administrant, quæ omnia in ASTRONOMIA GRATIÆ explicantur disertè. Hoc loco quomodo AD COLLOQUIA deducuntur horum principes & potestates, explicandum est. ARATHRON [sic] in Sabbato & hora prima diei apparet, ac responsa dat de suis prouinciis & prouincialibus verissimè. Similiter & alii ordine in suis diebus & horis. PRÆEST etiam quilibet Annis. Principium Anomaliæ simplicis, anno 60 ante Christum natum est principium BETHOR, & du raut ad annum Christi Domini 430. Cui succedit PHALEG usque ad 920 Deinde OCH ad 1410 annum. Ab hinc HAGITH regnat ad 1900 usque.

APHORISMVS XVII.

Magicè euocantur Septem gubernatorum principes, simpliciter eo tempore, quo diei & horis

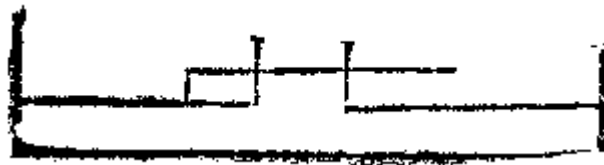
præsunt, visibiliter aut inuisibiliter, per sua nomina & officia, quæ illis Deus dedit, & eius caractere, quem vel confirmauerint vel ipsi dederint.

GVBERNATOR ARATRON habet in sua potestate, quæ naturaliter facit, hoc est eodem in prædisposito subiecto, ea quæ in ASTRONOMIA GRATLÆ Saturnis viribus asscribuntur.

QVÆ verô libera sua voluntate facit, sunt.

1. quòd quænis [* quaeuis] potest in lapidem conuertere etiam in momento, veluti animal aut plantam retinentem eadem obiecta visus.
2. Conuertit thesauuros in carbones, ac contra carbones in thesauros.
3. Dat familiares cum definita potestate.
4. Docet Alchimiam, Magiam, Physicam.
5. Conciliat homini Pygmæos, homines pilosos.
6. Facit inuisibilem.
7. Infœcundum facit fœcundum, & donat longeuitatem.

CHARACTER EIVS

Habet sub se 49 Reges, 42 Principes, 35 Satrapas, 28 Duces, 21 Ministros eoram se stantes, Familiares, 7 Nuncios: Imperat Legionibus 36000, Legio est numerus 490.

BETHOR, Quæ Ioui adscribuntur, gubernat: vocatus citò aduenit.

Quem suo caractere dignetur, ad maximas dignitates euehit, obiicit thesauros Aereos Spiritus, qui vera dant responsa. De loco ad locum transportant que suis res & lapides preciosos, medicinas miraculosas in suis effectibus. Dat etiam familiares firmamenti, & potest ad 700 annos prolongare, si DEVS voluerit.

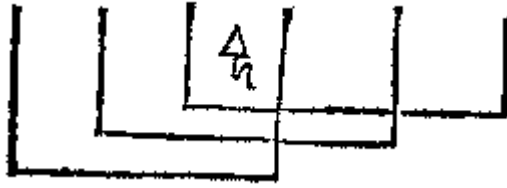
CHARACTER

Habet sub se 42 Reges, 35 Principes, 28 Duces, 21 Conciliarios, 14 Ministros, 7 Nuncios, Legiones Spirituum.

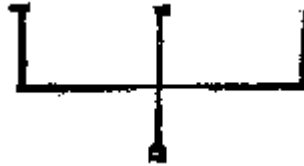
PHALEG præest Marti attributis: Pacis princeps: eius characterem cui tribuit, euehit ad summas dignitates in re bellica.

CHARACTER

HOC [sic OCH] Solaribus præest, dat 600 annos cum firma valetudine. Largitur dat spiritus præstantissimos, docet perfectam medicinam, conuertit omnia in aurum purissimum lapides preciosos. Dat aurum & crumenam pullulantem auro. Quem suo caractere dignum facit tanquam numen coli à regibus totius mundi.

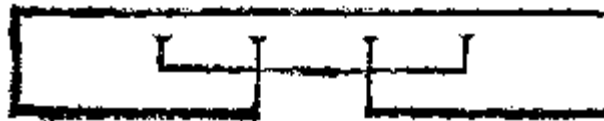
CHARACTER

Habet sub se legiones 36536. Solus administrat omnia, & sibi inseruiunt omnes sui spiritus centurias.

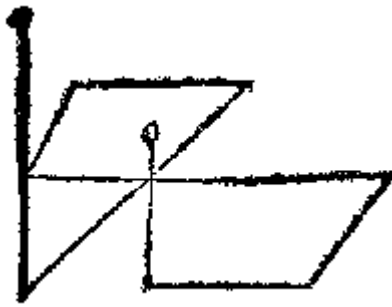
HAGITH gubernat Venerea, quem suo dignatur caractere formosissimum facit, & omni decore. Cuprum conuertit in momento in aurum, et contrà aurum in cuprum. Dat spiritus fideliter inseruiunt iis, quibus addicuntur.

CHARACTER

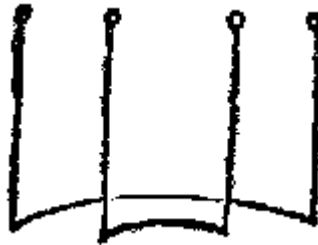
Habet legiones 4000 Spirituum, & singulis millenis præficit Reges statis temporibus.

OPHIEL est gubernator Mercurialium, eius CHARACTER est talis,

Eius Spiritus accedunt ad legiones centum millia, dat Spiritus familiares facillimè. Docet omnes quem suo caractere dignatur, facit posse in momento argentum viuum conuertere in lapidem Philosophorum.

PHVL hoc gaudet CHARACTERE,

Omnia metalla in argentum commutat dicto & facto: Gubernat lunaria: sanat Hydropem: aqueos spiritus, & qui inseruiunt homini corporali & visibili forma: facit 300 annos viuere.

Generalissima huius secreti præcepta.

1 Gubernator quilibet cum omnib. suis Spiritus agit: Aliàs naturaliter, semper scilicet modo: Aliàs ex libera volutate sua, si à Deo non impeditur.

2 Potest etiam omnia, quæ naturaliter longo tempore facit in materia prædisposita, etiam repentè in materia non prædisposita facere. Sicut Och Solarium longo tempore parat aurum in montibus, Minori tempore per Chemicam artem: In momento Magicè.

3 Verus & diuinus Magus potest omnibus creaturis Dei, & gubernatorum mundi officio uti nutum suum. Ideò illis obediunt mundi Gubernatores, & VOCATI VENIVNT, ac i ussa [* iussa] exequuntur, DEO tamen authore, Sicut Iosue stetit sol in cœlo.

Mediocribus Magis, mittunt de suis Spiritibus, qui in determinatis tantùm quibusdam illis obtemperant.

At Pseudomagos non audiunt, sed eos Dæmonibus illudendos obiiciunt, & in varia pericula coniciuntur Deo mandante, sicut de Iudæis Ieremias capite 8. testatur.

4 In omnibus elementis sunt septem gubernatores cum suis exercitibus, qui æquali motu firmamenti motu mouentur, ac semper inferiores à superioribus dependent sicut PHILOSOPHIA

GRATIÆ docetur.

5 Ex utero matris ad Magiam producit homo, qui verus magus esse debet: alii qui seipsos hoc officium ingerunt, sunt infelices. Hic locum habet quod Iohannes Baptista inquit: Nemo sibi accipere quicquam, nisi ei datum fuerit desuper.

6 Omnis CHARACTER à Spiritu datus quacunq; ratione, habet suam efficaciam in hoc negotio, in quo datus est, in tempore præfinito. Est autem eo utendum hora & die Planetaria quæ est.

7 Viuit DEVS, & viuit anima tua, pactum tuum seruaueris, quod cum spiritu reuelatore in habes, quod omnia fient, quæ Spiritus tibi promittit.

APHORISMVS XVIII.

Olympicorum spirituum nomina ab aliis alia traduntur, sed tantum illa sunt efficacia, quæ unicuique traduntur per reuelatorem Spiritum visibilem vel inuisibilem: & unicuique traduntur, ipsi sunt prædestinati. Ideo dicuntur esse constellata, & rarò efficaciam habent ultra 140 annos. Tutissimum igitur est tyronibus artis, ut sine nominibus per sola Spirituum officia operentur, & si Magiam præordinati fuerint, reliqua artis requisita se ultrò offerent. ORATE TANTVM PRO CONSTATE, & DEVS ordinabit omnia in tempore oportuno.

APHOR. XIX.

Olympus & eius incolæ informa Spirituum se ultrò hominibus offerunt, & sua officia illis inuitis præstant, quantum magis si eos expetas aderunt. Quod autem etiam mali accedunt, et fit ex inuidia Diaboli, et quòd peccatis suis homines eos ad se alliciunt tanquam peccatores pœnam. Qui igitur expetit familiariter conuersari cum spiritibus, se custodiat ab enormibus diligenter oret pro custodia altissimi, & prærupet per diaboli insidias ac eius impedimenta. Imo ipsemet ad utiliter inseruiendum Mago, à DEO illi mandabitur & adigetur.

APHORIS. XX.

Omnia possibilis sunt credenti & volenti: Omnia impossibilis sunt incredulo & nolenti: magis impedit, quam animi volubilitas, leuitas, inconstantia, futilitas, ebrietates, libidines, erga verbum DEI. Magum ergo oportet esse virum pium, probum, constantem in dictis & factis, fide in DEVM, prudentem, & nullius rei auarum præterquam sapientiæ, quæ est circa res diuinas.

APHORIS. XXI.

Olympicos Spiritus cum euocare volueris, obserua ortum Solis diei, de cuius natura desyderas, & dicta sequenti oratione fies voti compos.

OMNIPOTENS ÆTERNE DEVS, qui totam Creaturam condidisti in laudem tuam, & honorem tuum, ac ministerium hominis, oro ut SPIRITVM: N.N. de Solari ordine mittas, qui me informet & doceat, quæ illum interrogauero: Aut mihi medicinam adferat contra hydropem, &c. Verum non mea fiat voluntas, sed tua per IESVM CHRISTVM filium tuum unigenitum DOMINVM NOSTRVM. Amen.

Sed ultra horam integram non defatiges Spiritum, nisi sit tibi familiariter addictus.
QVIA PLACIDE ET QUIETE VENISTI, ac petitioni meæ respondisti, ago
DEO gratias in cuius venisti nomine, ac eas nunc in pace ad ordines tuos,
rediturus ad me cum te vocauero nomine tuo, aut per ordinem, aut per
officium tuum, quod à Creatore concessum est. Amen.

SEPTENA TERTIA [Quarta].

APHOR. XXII.

Secretum id dicimus, quod industria humana sine reuelatione nemo exquisiuerit, cuius latet in creatura à Deo occulta, quod tamen permittit Spiritibus reuelari ad debitum eius rei usum: sunt secreta, vel de rebus diuinis, vel naturalibus, vel humanis. Exquiras autem pauca & quibus pluribus commodaueris.

APHOR. XXIII.

Initiò constitue de natura illius secreti, an per spiritus in forma personæ, an per virtutes separatas, an organis humanis, aut quomodocunque perfici queat, nec ne. Hoc depræhenso, Spiritu, qui eam scit artem, vel quicquid est secreti, ut breuiter tibi illud dictet. Et ora DEVM, ut suam gratiam adspiret, quò ad optatum finem secretum deductas in laudem & honorem DEI, ac proximi utilitatem.

APHOR. XXIII.

Maxima secreta sunt numero septem.

Primum, Est omnium morborum curatio, spatio septem dierum, vel per characteres, vel per naturalia, vel per superiores Spiritus cum diuino auxilio.

Secundum est, vitam posse ad placitum producere ad quamcunque ætatem, vitam inquam corpoream & naturalem. Hanc primi habuère parentes.

Tertium, Habere obedientiam creaturarum in Elementis, quæ sunt in forma Spirituum personalium: item Pigmeorum, Saganarum, Nympharum, Driadum, Syluaticorum hominum.

Quartum, Posse colloqui cum intelligentiis omnium rerum visibilium, & inuisibilium, ac de quauis re audire, ad quid cui præest, conferat.

Quintum, Seipsum posse gubernare ad finem à Deo sibi præfixum.

Sextum, Nosse Deum & Christum, eiusque spiritum Sanctum. Hæc est perfectio

Septimum, Regenerari ut sit Henochii rex inferioris mundi.

Septem hæc secreta sine DEI offensione homo didicerit à Spiritibus, qui fuerit honesti & constantis animi.

**SECRETA MEDIO-
cria similiter Septem sunt
numero.**

1 Metallorum transmutatio, quæ vulgò Alchimia dicitur, certa quidem, sed paucissimis non nisi ex peculiari gratia. Non est currentis neque volentis, sed miserentis Dei.

2 Metallica morborum cura, aut per magnalia lapidum pretiosorum, aut lapidis philosophici similium usu.

3 Posse astronomica & mathematica præstare miracula, sicut sunt machinæ hydraulicæ, administrare negotia pro cœli influxu, & si quæ sunt similia.

4 Naturalis Magiæ opera, qualiacunque illa sunt exhibere.

5 Omnes Phisicas præuisiones scire.

6 Omnes artes ex fundamento cognoscere, quæ manibus exercentur, & corporis muniis.

7 Omnes artes ex fundamento cognoscere, quæ per Angelicam hominis naturam exercentur.

Secreta minora sunt septem.

1 Rem grauius facere, & multum pecuniæ corradere.

2 De humili statu ad dignitates & honores ascendere, ac nouam familiam fundare, quæ sit illustris & magnas res gerat.

3 In re militari excellere, & res magnas feliciter gerere, & esse capitis caput: Regum ac principum.

4 Esse bonum patrem familias ruri & in urbe.

5 Esse mercatorem industrium & fortunatum.

6 Esse Philosophum, Mathematicum, Medicum, Aristotelicum, Platonicum, Ptolæmaicum, Euclideanum, Hippocraticum, Galenicum.

7 Esse Theologicum, Biblicum, Scholasticum, qui omnes scriptores Theologiae, veteres & nouos didicerit.

APHOR. XXV.

Dictum est quid sit secretum, quæ genera, quæ species. Nunc restat dicere, quomodo ea desideramus scire, assequamur. Vnica & vera via ad omnia secreta est, ut recurras ad Deum authorem, & sicut Christus docet.

Primò quæras regnum Dei & iustitiam eius, & cætera adiicientur vobis.

2 Item, Cauete ne corda vestra grauentur crapula & ebrietate & curis huius vitæ.

3 Item Commendes curas Domino, & ipse faciet.

4 Item, Ego Dominus Deus tuus, docens te vtilia, gubernans te in via qua ambulas.

5 Et intellectum tibi dabo, & docebo te in via quam gradieris, oculo meo te regam.

6 Item vos qui mali estis, scitis dare bona filiis vestris: Quanto magis pater vester, qui est in cœlis, dabit Spiritum sanctum petentibus.

7 Item, Si volueritis facere voluntatem patris mei, qui in cœlis est, verè discipuli mei estis, veniemus ad vos, & mansionem apud vos faciemus.

Septem hæc scripturæ loca, si de litera ad spiritum seu in actum deduxeris errare non quin desideratam metam attingas, à scopo non aberrabis & ipse DEVS per Spiritum Sanctum docebit utilia & vera dabit etiam tibi ministros angelos suos, tuos comites, doctores et adiutores, omne secretum mundi. Mandabit et omni creaturæ, ut tibi obediat, ut lætus & gaudens dicas cum Apostolis, tibi obedire Spiritus. Tandem quod maximum est, certus eris, nomen tuum scriptum cœlis.

APHOR. XXVI.

Alia via est communior, ut tibi reuelentur, etiam te inscio, secreta à Deo vel Spiritibus, qui secretum in sua potestate habent, vel per Somnia, vel per fortes imaginationes seu impressiones. ex natiuitatis constellatione, per cœlestes intelligentias. Hoc modo fiunt viri heroici, sicut sunt omnes docti viri in hoc mundo PLATO, ARISTOTELES, HIPPOCRATES, Galenus, Euclides, Archimedes, HERMES TRISMEGISTVS EST SECRETORVM PATER CVM PARACELSO & in se omnes vires habent secretorum. Ad hoc secretum Homerus, Hesiodus, Orpheus, Pytagoras, referendi sunt, temetsi [* tametsi] hi nonnihil præcedentis secreti dona Huc referuntur Nymphidici, sicut Melisinæ filii & diis geniti Achilles, Æneas, Hercules, item, Alexander Magnus, Iulii Cæsar, Lucullus, Sylla, Marius.

CANON est, ut unusquisque noscat suum genium, & ut illi obtemperet iuxta verbum Dei: caueat insidias mali genii, ne Bruti & M. Antonii calamitatibus inuolatur. Huc refer IOVIANI librum de fortuna & suo Euticho.

TERTIA VIA est improbus labor, quo sine aliquo diuino numine nihil magni aut dignum aliquis assequitur, sicut dicitur:

Tu nihil inuita dices faciésve Minerua.

Detestamur omnes Cacomagos, qui illicitis superstitionibus se socios dæmoniorum faciunt, quædam quæ DEVS fieri permittet, loco pœnæ à Diabolis impetrant. Sicut etiam alia fiunt mala Diabolo authore, veluti de IVDA testatur scriptura. Huc referuntur omnes Idolomania veterum & nostræ ætatis, ac sortium abussus, qualia multa habuit gentilitas. Huc etiam pertinet euocatio manium, veluti SAVLIS cum MVLIERE OPVS & LVCIANI defuncti militis de euentu Pugnæ Parsakicæ, & si quæ sunt similia.

APHORISMVS XXVII.

FAC CIRCVLVM CENTRO A, qui sit B.C.D.E. Ad artum sit B.C. quadrum ad C.D. ad Occasum D.E. & ad Meridiem E.B. Singulos quadrantes diuide in septem partes, ut sint universum 28 partes. Et partes rursus in quatuor diuidantur, ut sint 112 circuli partes, ac tot sunt Secreta vera reuelanda. Estque hic CIRCVLVS hoc modo diuisus SIGILLVM SECRETORVM mundi, quæ ab unico. A centro promanant, hoc est ab indiuisibili Deo in universam creaturam. PRINCEPS ORIENTALIVM SECRETORVM residet in medio, & habet utrinque ternos quorum sub se quilibet habet quatuor, & ipse Princeps sibi quatuor retinuit. Hoc modo & reliqui quadrantes suos secretorum Principes & Satrapas cum quaternis suis scriptis habent.

Sed ORIENTIS est omnis Sapientiæ studium. OCCASVS roboris, MERIDIEI culturæ, SEPTENTRIONIS rigidioris vitæ. Orienti igitur MAXIMA commendata sunt SECRETA MEDIOCRIA. Occasui & Septentrioni MINORA.

VSVS huius secretorum sigilli est, ut scias unde producantur Spiritus seu Angeli, qui à Deo tradita doceant. Nomina autem habent desumpta ab officiis & virtutibus, prout Deus suum munus distribuit. Alius habet potestatem gladii, alius pestis, alius famis infligendæ populis, à Deo ordinatum fuerit. Alii sunt euersores urbium, sicut illi duo, qui missi erant ad euertendum Sodomam & Gomorrhæ, ac vicina loca: quemadmodum horum exempla testatur Scriptura sunt vigiles regnorum, alii custodes priuatorum, proinde unusquisque sibi facile eorum FORMAVERIT NOMINA in sua lingua. Ita qui voluerit petat Angelum Medicum aut aut Mathematicum, aut Angelum prudentiæ ciuilis, Sapientiæ supernaturalis, vel naturalis, aut qualemcunque & PETAT SERIO, maximo animi motu, FIDE et CONSTANTIA, ac sine dubio petet, accipiet à Patre omnium Spirituum Deo. Hæc FIDES superat omnia sigilla, & subiicit illos voluntati hominis. Huic FIDEI succedit CHARACTERISTICA euocandi Angelos ratio, quæ sola reuelatione diuina dependet: sed sine fide tamen prædicta, eaque præcedente [* præcedente] iacet obscuro. Si quis tamen iis non aliter atque memoriali uti voluerit, & veluti simplici aliquo à Deo creato, cui talis virtus seu Spiritualis essentia alligata sit: poterit sine Dei offensa iis uti. Sed in Idololatriam cadat ac Diaboli laqueos, qui suæ venationi intentus facilè INCAVTOS decipit. non nisi solo digito Dei capitur, ac seruituti hominis addicitur, ut pio etiam inuiti seruiant. Verum sine TENTATIONIBVS & tribulationibus, si quidem mandatum habet, ut insidietur calcanei CHRISTI ser semini mulieris. CVM METV igitur & tremore versandum in Pneumatica, ac erga Deum reuerentia, & cum GRAVITATE & IVSTITIA cum spiritualibus essentiis CONVERSANDVM. Ac ab omni leuitate, superbia, auaricia, vanitate, inuidia, impietate sibi qui talia tractat, nisi miserabiliter perire velit.

XXVIII.

Quia omne bonum à Deo, solo bono, à quo quæ volumus impetrare, oportet in Spiritu & veritate ac simplici corde orando. CONCLVSIO secreti secretorum est, ut se quisque excitet ad orandum pro eo, quod quis desiderat, & non patietur repulsam. Non despiciat aliquis orationem nam à quo petitur DEVS, & largiri potest, & largiri vult, modò agnoscamus authorem, à quo suppliciter petamus desideria nostra. Clemens & bonus Pater amat filios desideriorum, sicut Danielem, & citius exaudi, quàm nos euincere possimus duriciem cordis nostri ad orandum. Sed vult, ut demus Sanctum canibus, non vult esse despectum & contemptum clenidiorum [A: clenodiorum] thesauri sui. Ergo diligenter et sæpe legas ac relegas primam septenam secretorum.

vitam omnesque cogitationes tuas instituas ac dirigas ad eas præceptiones, et omnia tibi ex tui sententia cedent in domino, cui confidis.

SEPTENA

Quinta.

APHOR. XXIX.

Ut Magiæ nostrum studium procedat ordine, generalibus præceptis præmissis ad accedamus explicationem: SPIRITVS aut sunt Diuini ministri verbi & ecclesiæ ac membrorum AUT sunt inseruientes creaturæ in rebus corporalibus, partim ad salutem corporis & animi, interitum: nihilque siue boni siue mali fit sine certo & determinato ordine ac gubernatione. Qui bonum finem desiderat eum consequetur. Qui malum etiam illum assequetur, idque citissimè ex diuina & auersione à diuina voluntate. Proinde unusquisque suos scopos cum verbo Dei conferat, veluti ad lidium lapidem diiudicet inter bonum & malum: & apud se constituat quid fugiendum quidue expetendum sit, quodque apud se constituerit seu definiuerit, sequatur grauitè NON PROCRASTINANDO, ut destinatam pertingat metam.

XXX.

QVI diuitias, splendorem huius vitæ, Magistratus, honores, dignitates, Tyrannides appetunt (idque Magicè) SI ANNITANTVR sedulo, assequuntur eos. Vnusquisque pro suo fato & scientia Magica. Sicut MELESINÆ historia testatur. ET illius Magi, qui constituit, ut nullus Italus in æternum Neapoli Tyrannidem seu regnum obtineret: ac effecit, ut ille qui ipsius ætate regnabat, de sede deturbaretur. Usque adeò est magna potestas vigilum seu tutelarium Angelorum regnorum mundi.

XXXI.

PRINCIPEM REGNI euocato, & ius in eum impetrato, & commenda quod volueris, & erit, quousque ille princeps rursus non fuerit absolutus ab obedientia per Magum succedentem. rursus Neapoli regnum posset restitui Italis, si quis Magus euocaret illum, qui hunc ordinem & eum adigeret ad recantandum suum factum. Cogeretur etiam restituere cleinodia ex Magico Thesauro ablata, LIBRVM, GEMMAM, et CORNV MAGICVM quib. habitis facilè si quis vellet mundi monarcham instituerit. Sed ille IVDÆVS elegit viuere inter Deos usque ad iudicium præ mundi transitoriis bonis: estque cor eius excæcatum, quod de Deo Cœli & terræ nihil intelligit, cogitat amplius, sed immortalium deliciis fruitur in æternam suam perniciem. Et facilius quam PLOTINI GENIVS in Isidis Templo.

XXXII.

Similiter & Romani ex Sibillinis libris edocti, simili ratione se mundi dominos instituerunt, testantur hystoriæ, Sed MINORES MAGISTRATVS largiuntur Principis regni Satrapæ. Qui Minori officio seu dignitati inhiet, Magicè Satrapam Principis euocet, & erit voti compos.

XXXIII.

At qui spretis dignitatibus, solis inhiat diuitiis, euocet Diuitiarum Principem, vel unum de

Satrapis, & voti fiet compos, in eo genere, quo voluerit ditescere, vel bonis terrestribus, vel mercatura, vel donis principum, vel studio Metallico, vel Chemicè, prout aliquem his ditescendi præsidem produxerit, & ius in illum obtinuerit.

XXXIII.

Omnis euocatio est unius generis & formæ, fuitque olim Sybillis & summis sacerdotibus familiaris hæc ratio. Hoc nostro tempore per inscitiam & impietatem est in universum amissa: etiam restat, est deprauatum superstitionibus & mendaciis infinitis.

XXXV.

MENS HVMANA est SOLA mirificorum operum effectrix, adeò ut se iunxerit cui spiritui voluerit. Coniuncta producit quæ vult: ideò CAVTE in MAGICIS procedendum, ne decipiant & Monstra, quæ similiter MENTIS HVMANÆ societatem appetunt. Semper igitur lateat sub ALTISSIMI, ne se Leoni rugienti deuorandum offerat. Qui namque mundana appetunt, difficulter Sathanæ laqueos effugiunt.

SEPTENA

Sexta.

APHORIS. XXXVI.

CAVENDVM est, ne experimenta experimentis commisceantur, sed ut unumquodque sit simplex duntaxat & unum. Nam DEVS & NATVRA singula ad certum & destinatum finem ordinarunt. Ita, EXEMPLI GRATIA, qui simplicissimis herbis & radicibus curant, omnium curant. Hoc modo & in constellatis vocabulis & characteribus, lapidibus & similibus maximæ influentiæ seu virtutes in actu, quæ sunt miraculi loco.

Ita sunt & dictiones, quæ pronuntiatae statim exhibent obedientes creaturas visibiles et inuisibiles tam de nostro hoc mundo, quàm de Aqueo, Aereo, Subterraneo & Olympico, Infernali, & tandem etiam diuino.

Studendum igitur maximè simplicitati, & à Deo impetranda notitia talium simplicium: alias nulla alia ratione vel experientia deprehendi possunt.

XXXVII.

Habent & singula suum locum sortita decenter, ORDO, RATIO, MODVS, sunt, quæ facilia reddunt omnes doctrinas tam visibilium quàm inuisibilium creaturarum. ORDINIS, hæc est ratio, aliæ sunt creaturæ Lucis, aliæ Tenebrarum. Hæ sunt vanitati subiectæ, quia se in tenebras præcipitarunt & manciparunt æternis pœnis, rebellionis gratia. Horum regnum est partim pulcherrimum in rebus transitoriis & caducis: una ex parte: quia non posset consistere sine aliqua virtute et maximis quibusdam Dei donis: partim verò foedissimum & horrendum dictu, quod omnibus flagitiis et peccatis, Idololatria, contemptu Dei, blasphemii veri Dei & operum eius: dæmoniorum, inobedientia erga magistratum, seditionibus, homicidis, latrociniis, tyrannide, adulteriis, nefandis libidinibus, rapinis, furtis, mendaciis, periuriis, cupiditate dominandi. In hac mixtura consistit tenebrarum regnum. At lucis creaturæ, veritate æterna ac gratia Dei, & sunt totius mundi, etiam tenebrarum dominis imperant tanquam Christi membra. Inter has & illas est

æternum bellum, quoad Deus litem hanc dirimat suo ultimo iudicio.

XXXVIII.

DVPLEX igitur est MAGIA sua prima diuisione. Alia est DEI, quam donat Creaturis est similliter DEI, sed donum creaturarum tenebrarum: eaque duplex, ad finem BONVM alia, ut Tenebrarum principes coguntur Creaturæ benefacere Deo eos cogente. ALIA ad finem MALVM, Deus ad puniendum [* puniendum] malos permittit tales Magicè decipi ad perniciem, vel etiam mandat tales in perniciem detrudi.

SECUNDA DIVISIO MAGIÆ est, quòd alia opera perficit instrumentis visibilibus per

Alia instrumentis inuisibilibus per inuisibilia. Alia commixtis tam modis quàm instrumentis effectibus.

TERTIA DIVISIO est. Alia est quæ solius Dei inuocatione perficitur. Hæc est partim Prophetica & Philosophica, partim sicut THEOPHRASTICA.

Alia quæ per ignorantiam veri Dei cum principibus Spirituum agit, vi voti compos fiat, opus MERCVRIORVM.

QVARTA diuisio est, quòd alia à summo Deo descendendo cum bonis Angelis loco DEI MAGIAM exercet: talis erat BAALIM MAGIA.

ALIA quæ cum satrapis malorum Spirituum suas exercet actiones: tales fuère qui per gentium Deos operabantur.

QVINTA Diuisio est. Alii cum spiritibus apertè & coram facie ad faciem agunt, quod datur. Alii per somnia aut alia signa agunt: qualia veteres ex auguriis & hostiis captabant.

SEXTA DIVISIO EST quòd alii operantur per immortales creaturas. Alii per mortales Satyros, & similes aliorum elementorum incolas Pigmæos, &c.

SEPTIMA DIVISIO EST, quòd aliis ultrò spiritus inseruiunt sine arte, aliis vix per artem inseruiunt.

Inter has Magiæ species omnium præstantissima est, quæ à solo Deo dependet. ultrò spiritus fideliter seruiunt. TERTIA, quæ propria est CHRISTIANORVM, quæ à CHRISTI potestate, quam habet in cælo & in terra, dependet.

XXXIX.

Apparatus ad artem Magicam discendam, est septu- plex.

PRIMVM EST, ut diu noctuque cogitet, quomodo in veram Dei notitiam ascendat tum per verbum reuelatum inde usque à mundi condito: tum per scalam creationis, & creaturarum, tum mirabiles effectiones, quas exhibent visibiles & inuisibiles Dei Creaturæ.

SECUNDO requiritur, ut homo in seipsum descendat, sesequemet optimè nouisse studeat,

mortale in se habeat, quid immortale, quidque cuiusque partis sui proprium fit, quid

TERTIO vt discat per immortalem sui partem, æternum Deum colere, amare, & timere: in spiritu & veritate adorare: cum mortali verò sui parte ea facere, quæ sciuerit Deo grata esse, & proximo utilia.

HÆC SVNT TRIA summa & prima Magiæ præcepta, quibus quisque se parauerit ad veram Magiam seu diuinam sapientiam concupiscendam et assequendam, ut dignus habeatur, Cui creaturæ inseruiant, non tantum occultè, sed etiam manifestè, & de facie ad faciem.

QUARTO Cum ab utero matris quilibet ad certum genus vitæ vocetur inuigilandum ut pernoscat an ad Magiam natus sit, & ad quam eius speciem. Quod quiuis percipiet, qui hæc legens facillè perceperit, & experiundo se successus habere senserit. Nam non nisi paruulis & talia & tanta dantur dona.

QVINTO aduertendum, num circa se manifestè assistentes sentiat Spiritus in maximis suscipiendis: Quòd si tales senserit, manifestum quòd ex Dei ordinatione fiet MAGVS hoc est persona, quæ ministerio spirituum utatur ad præclaras res efficiendas. Hic ut plurimum peccatur, negligentia, vel inscitia, vel contemptu, vel etiam nimia superstitione: peccatur etiam erga Deum, qua clarissimi plerique viri, sibi postea exitium attraxerunt: peccatur & temeritate ac peruicacia: Ac tandem etiam quando dona Dei EO in HONORE habentur, quo requiritur, & *ergis* præferuntur.

SEXTO, FIDE ET TACITVRNITATE opus est futuro mago, maximè ut nihil proferat secretorum, quæ à spiritu sibi interduntur, sicut DANIELI mandatur. Sigillanda quædam, hoc non proferenda in publicum. Sic neque PAVLO liberum erat quæ viderat in reuelatione ut

Nemo crediderit quantum in hoc unico præcepto situm sit.

SEPTIMO requiritur summa iustitia in futuro mago, hoc est, ut nihil impium, iniquum, iniustum suscipiat, imò ne in animum quidem admittat, & sic defendetur diuinitus ab omni malo.

XL.

CVM circa se senserit aliquid incorporeum agens, vel exteriori aliquo sensu, vel interiori: deinde secundum septem subsequentes leges gubernet ad magicum consequendum finem.

PRIMA hæc lex esto, ut sciat à Deo ordinatum sibi talem spiritum, ac cogitet se habere inspectorem suarum actionum & cogitationum omnium. Ideò omnem vitam suam ad ordinem præscriptum in verbo DEI dirigat.

SECVNDO semper cum Dauide oret: Spiritum sanctum tuum ne auferas à me, & Spiritu principali confirma me. Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo. Ne des quæso Cœlestis potestatem Spiritui mendaci, quemadmodum dedisti super ACHAB, ut periret, sed me in veritate tua, AMEN.

TERTIO assuefaciat se ad probandos Spiritus, sicut Scriptura monet: nam de spinis non leguntur vuæ. Omnia probemus quod bonum & laudabile est apprehendamus, quod repugnat voluntati diuinæ fugiamus.

QVARTVM est, ut simus remotissimi ab omni superstitione. Est autem SVPERSTITIO loco tribuere diuinitate rebus, in quibus nihil est diuini: aut etiam electio à nobis culti sine DEI velle Deum colere: Quales sunt omnes Ceremoniæ Magicæ Sathanicæ, qui impudenter se tanquam Deum coli vult.

QVINTO fugienda est latria Idolorum, quæ suo proprio motu potentiam diuinam alligat aut aliis rebus, ubi non sunt à Creatore vel naturæ ordine positæ, qualia multa Cacomagi

SEXTO fugienda etiam insidiosa Diaboli Cacozylia qua imitatur Creationis & creatoris potentiam, ut verbo res producat, quæ non sunt ut sint, quod est solummodo Omnipotentis Dei, & creaturæ incommunicabile.

SEPTIMO inhærendum donis DEI & sancti Spiritus, ut et diligenter cognoscamus & toto pectore, & omnibus viribus nostris.

APHORIS. XLI.

Accedimus ad nouem huius Tomi ultimos Aphorismos, quibus totam Isagogicam Magiam concludemus Diuina adiuuante Clementia.

EST igitur ante omnia obseruandum quid per Magum in hoc opere intelligamus.

Volumus autem eum esse Magum, cui ex Dei gratia manifestæ spirituales essentiæ seruiunt cognitionem totius universi & naturarum in his contentis, siue visibiles illæ sint, siue inuisibiles. descriptio Magi latè patet, estque universalis.

CACOMAGVS est, Cui ex diuina permissione mali spiritus seruiunt ad temporalem & pernitiem: ad dementandos homines, & auertendos à DEO. Talis fuit SIMON Magus: cuius in Actis Apostolorum, & in CLEMENTE, quem Diuus PETRVS iussit deturbari in terram, cùm tanquam Deum ab immundis spiritibus iuberet in aerem eleuari.

In hunc ordinem referendi etiam omnes, qui in legibus XII. Tabularum notantur, & suis malefactis seu maleficiis innotescunt.

VTRIVSQVE MAGLÆ autem subdiuisiones & species in sequentibus Tomis notabimus. loco suffecerit, quòd scientiam BONI & MALI distinximus. Cum utriusque primus HOMO possessionem in sui perniciem appetiuerit. Veluti MOISES & HERMES demonstrant.

XLII.

Sciendum secundò, quòd Magus est persona ex utero matris ad hoc genus operis PRÆDESTINATA, neque sibi quicquam aliquis de tantis rebus sumpserit, nisi ad hoc fuerit diuinitus ad bonum finem ex GRATIA, ad malum finem, ut compleatur scriptura. Oportet scandala fieri, sed væ illi homini per quem. Proinde sicut et suprà aliquoties monuimus cum metu tremore in hoc viuendum mundo.

NON negauerim tamen, aliquas utriusque Magiæ species, studio & diligentia aliquem posse, si amittatur. Sed ad illa summa genera ne aspirauerit unquam. Imò si illa appetet, corpore & anima sine dubio. Tales sunt, qui ex operationibus Cacomagicis ad montem OREB aut solitudines quascunque transferuntur, aut mutilantur aliquo, aut disccrpuntur [sic] simpliciter: aut

tandem priuantur mente, quemadmodum multis talia, usu veniunt, ubi à Deo deserti Sathanæ.

SEPTENA

Septima.

APHOR. XLIII.

Viuit Deus, & Dei opera viuunt in eo statu, quo esse voluerunt: nam voluit illos libertate obedientiam mandatorum aut inobedientiam eorum uti, Obedientibus proposuit sua præmia. Inobedientibus proposuit pœnas meritas. Libera ergo voluntate Spiritus per superbiam & contemptum FILII DEI à Deo Creatore descuerunt, & reseruantur ad diem iræ. Estque illis maxima potestas in Creatione, sed tamen limitata, & semper freno. Dei cohercentur suis MAGVS igitur DEI, quod sapientem Dei sonat, seu à Deo informatum manu Dei ad omne bonum deducitur & MEDIOCRIA vel etiam SVMMA CORPORALIA.

Magna est potentia Sathanæ propter hominum magna peccata. Ideo etiam magna Sathanici Magi præstiterint, & maiora, quàm quis unquam crediderit. Quamuis in suis limitibus subsistant, tamen illi supra omnem captum humanum sunt, quatenus ad corporalia & transitoria huius vitæ: quemadmodum id multæ veterum testantur historiæ, & quotidiana rerum exempla. In fine utraque Magia à se inuicem differunt, illa ad æterna bona transit, & temporalibus utitur cum gratiarum Hæc de æternis parum est sollicita, sed tota se corporalibus tradit ut liberrimè omnibus suis cupiditatibus & deliciis DEI & iræ eius contemptum.

XLIIII.

Transitus de communi hominum vita, ad vitam magicam, non est alius nisi de eadem vita dormientem ad eandem vitam vigilantem. Quæ enim in communi vita hominibus accidunt ignorantibus & nescientibus, ea Magis accidunt scientibus & volentibus.

MAGVS intelligit quando animus eius à seipso cogitat, deliberat, ratiocinatur, constituit, aliquid faciendum: obseruat quando suæ cogitationes ab assistente separata essentia probat de quo ordine illa assistens separata essentia sit.

Ad homo Magiæ imperitus tanquam bellua affectibus sursum & deorsum fertur, cùm à suo animo emanantibus, tum impressis ab essentiis assistentibus: ac nescit per verbum Dei consilia euertere, seque ab insidiis tentatoris præcustodire.

XLV.

Summam Magiæ præceptum est scire, quid quisque ad usum suum accipere debeat ab spiritu, quid respuere: quod à Psalmista discet dicente. In quo corrigit adolescens viam suam? in custodiendo sermones tuos Domine. Custodire verbum Dei, ne illud malus rapiat de corde, est sapientiæ præceptum, reliquas suggestiones, quæ non sunt contra gloriam Dei, & charitatem proximum, admittere & excipere licet, non interrogando à quali spiritu talis suggestio Cauendum tamen ne nimium circa non necessaria occupemur iuxta Christi admonitionem, Martha, tu es sollicita circa plurima. Maria optimam partem elegit, quæ non aueretur ab ea. Ita semper intuendum Christi dictum. Principiò quærite regnum Dei & iustitiam eius, & cætera adiacentur vobis. Cætera, hoc est omnia quæ mortali Microcosmi parti debentur, victus, amictus,

vitæ necessariæ.

APHORISMVS

XLVI.

Nihil adeò decet hominem, ac constantia in dictis & factis. Et cùm simile gaudeat simili, sunt feliciores talibus: quia sancti angeli circa tales versantur, eorùmque custodiam tenent. Contrà auersantur homines nihili & foliis leuiore caducis. Ex his elicimus 46 Aphorismum. Prout se gesserit, ita ad se allicuerit eius naturæ & conditionis Spiritus.

At verissimè quidam admonet, ne quis velit ultra suam vocationem se efferre, ne ad se vel extremis terrarum orbis aliquem malignum Spiritum alliciat, à quo infatuetur, ac ad finalem pertrahatur. Hoc præceptum latissimè patet. Nam MIDAS cùm omnia conuertere vellet in aurum, se talem pertraxit Spiritum, qui hoc præstare posset, & per eum deceptus, ad mortem ex fame perductus fuisset, nisi ex misericordia Dei eius stultitia correcta fuisset. Idem accidit nostris temporibus mulierculæ circa FRANCKFVRTVM AD ODERAM, ut de omni re pecuniam deuoraret. O si hoc præceptum homines perpenderent, & non Midæ & similium historias pro haberent, diligentiores essent in moderandis suis affectibus & cogitationibus, neque ita perpetuò à Spiritibus aureorum montium Vtopiæ vexarentur. Proinde accuratè obseruandum, ut per verbum præsumptiones ex animo reiiciantur, dum recentes sunt, neque habitum fecerint in ocioso & verbo vacuo animo.

XLVII.

In vocatione sua, qui fideliter versabatur, habebit etiam constantes eius studii socios ei omnes suppeditabunt successus. Quòd si etiam Magiæ aliquam notitiam habuerit, non se illi ostendere, a familiariter cum ipso colloqui, & in diuersis ministeriis iisdem, quibus addicti inseruire, in bonis, boni ad salutem: in malis, mali ad omne malum & perniciem. Non desunt in historiis totius mundi, & quæ indies in mundo accidunt. In bonis exemplo est Theodosius ante victoriam de Arbogasto. In malis Brutus antequam occumberet cùm à Cæsaris genio deposceretur ad pœnam, ut seipsum iugularet, qui Patrem Patriæ & suum patrem iugulauerat.

XLVIII.

Omnis MAGIA est reuelatio eius generis Spirituum, cuius speciei est Magia. Ita nouem HESIODVM ad nouenam Magiam vocarunt, sicut de seipso manifeste testatur in Theognia. HOMERICVM VLYSSIS GENIVS in psychiologia. HERMETEM de sublimioribus animis MOSEN ipse DEVS in rubo. TRES MAGOS, qui Christum quæsitum venerant Ierosolymam, domini eorum ductor. DANIELEM Angeli domini. Sic non est, ut quis glorietur, non est volentis currentis, sed vel miserentis DEI vel alicuius alterius spiritualis fati. HINC OMNIS ORITVR & eò rursus deuoluitur, seu bona illa sit seu mala. Hoc modo TAGES primus præceptor Magiæ Romanorum de terra prosiliit, DIANÆ EPHESIORVM suum cultum quasi cœlitus demissum ostendit. Sic & APOLLO, ac universa GENTIVM RELIGIO accepta est ab iisdem Spiritibus, sunt ut SADVCEORVM opiniones, humana inuenta.

XLIX.

CONCLVSIO huius ISAGOGE esto idem quod superius nunc à nobis dictum est. Quemadmodum VNVS est DEVS, à quo omne bonum: & VNVM PECCATVM, videlicet

inobedientia erga DEI mandantis voluntatem, à quo omne malum. ITA TIMOR DOMINI INITIVM SAPIENTLÆ, & omnis utilitas Magiæ. Nam timorem Dei sequitur obedientia erga voluntatem DEI. Hanc consequuntur PRÆSENTIA DEI & SPIRITVS SANCTI, ac ministeria sanctorum Angelorum, & omnia bona de in exhaustis thesauris Dei.

AT inutilitas & damnosa MAGIA oritur ex eo, ubi ex corde timorem Dei amittimus, & peccatum dominari patimur. Ibi statim Princeps huius mundi Deus huius seculi, talem instituit et INITIAT sacris regni sui, prout talem inuenerit utilem suo regno. Ibi sicut Araneus muscam, quæ suam telam incidit, irretit: ita & Sathan suam venationem laqueis cupiditatum illaqueat, donec exugat & exiccet ad materiam æterni ignis: hos fouet & tollit in altum, ut lapsu grauiore ruant. Circumfer candide lector, oculos & mentem tuam ad historias sacras & profanas ad ea, quæ in mundo vides & deprehendes OMNIA MAGORVM PLENA, iuxta duplicem scientiam, BONI MALI. Quæ ut melius possint discerni, pro Isagoge conclusione horum diuisionem & hîc subiecimus, in quo quisque contemplari poterit, quid sequendum sibi sit, quid contra & quatenus unicuique insudandum sit ad competentem vitæ & viuendi terminum.

	Theoso-	<ul style="list-style-type: none"> • Notitia verbi Dei, et vitæ iuxta verbum Dei institutio. • Notitia gubernationis Dei per angelos, quos scriptura Vigiles vocat, &, intelligere angelorum misteria.
	phia	
BONI	Antro-	
	posophia	<ul style="list-style-type: none"> • Scientia rerum naturalium. • Prudentia rerum humanarum.
	homini	
	data	
Scientiæ		
	Kakoso-	<ul style="list-style-type: none"> • Contemptus verbi Dei & viuere ex Diaboli voluntate. • Ignorantia gubernationis Dei per angelos. • Contemnere custodiam angelorum aut socios esse diabolorum. • Idololatria. • Atheismus.
	phia	
MALI	Cacodæ-	<ul style="list-style-type: none"> • Scientia veneficiorum in natura, & illis uti. • Prudentia in omnibus malis artibus ad perniciem humani generis, & illis uti in contumeliam Dei, ac ad damnum & perniciem hominum.
	monia	

FINIS.